Poznań, dnia 16 października 1937 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 44

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

637.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 października 1937 r.

o postojach dorożek w m. Poznaniu.

Na podstawie art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80/1936, poz. 555) łącznie z §§ 3, 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26-go czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) oraz § 53 rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15-go stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 55), zarządzam aż do odwołania co następuje:

§ 1.

1. Znosi się postoje dorożek samochodowych przy ulicach:
   a) Jasnej na odcinku pomiędzy ul. Dąbrowskiego a ul. Poznańską,
   b) Al. Marszałka Piłsudskiego,
   c) Placu Wolności (przed Muzeum Wielkopolskim),
   d) części północnej Starego Rynku.
2. Znosi się postoje dorożek konnych przy ulicach:
   a) Św. Marcina,
   b) Fr. Ratajczaka (przy narożniku ul. Rzeczypospolitej i ul. Pocztowej),
   c) Młyńskiej,
   d) Rzeczypospolitej.

§ 2.

1. Tworzy się postoje dorożek samochodowych przy ulicach:
   a) Jasnej na odcinku pomiędzy Al. Marszałka Piłsudskiego i ul. Dąbrowskiego w odległości 80 m od narożnika ul. Jasnej i Al. Marsz. Piłsudskiego,
   b) przy Al. Marcinkowskiego na odcinku pomiędzy Placem Wolności a ul. Pocztową na prawej jezdni w kierunku do Placu Wolności w odległości 10 m od narożnika Al. Marcinkowskiego a Pl. Wolności,
   c) przy Al. Marcinkowskiego na wysokości posesji nr 21 po prawej stronie jezdni Al. Marcinkowskiego w kierunku Św. Marcina,
   d) Słonecznej po prawej stronie jezdni w kierunku do ulicy Grunwaldzkiej w odległości 20 m od narożnika ul. Słonecznej i ul. Grunwaldzkiej.
2. Tworzy się postój dla dorożek konnych przy ulicach:
   a) Kantaka po prawej stronie jezdni w kierunku ul. Św. Marcina w odległości 10 m od narożnika ul. Św. Marcina i ul. Kantaka,
   b) Skarbowej po prawej stronie jezdni w kierunku do ul. Ratajczaka w odległości 10 m od narożnika ulicy Ratajczaka i ul. Skarbowej,
   c) Cieszkowskiego w kierunku do Placu Nowomiejskiego na wysokości ogrodzenia szpitala wojsk. D. O. K. VII.,
   d) Rzeczypospolitej po prawej stronie jezdni w kierunku do Placu Wolności w odlegołści 10 m od narożnika ul. Rzeczypospolitej i Placu Wolności,
   e) Pierackiego postój nocny dla czterech dorożek po prawej stronie jezdni w kierunku Al. Marsz. Piłsudskiego. Miejsce ostatniej dorożki w odległości

10 m od narożnika ul. Br. Pierackiego, ul. Fredry.

Przez postój nocny należy rozumieć postój latem od 1. IV. do 30. IX. od godz. 21—6; zimą od 1. X. do 31. III. od godz. 20—6.

3. Postój dorożek konnych przy Al. Marcinkowskiego na odcinku pomiędzy ul. Pocztową a ul. Babińskiego przenosi się poza postój dorożek samochodowych, położony na tymże odcinku Al. Marcinkowskiego w ten sposób, że pierwsza dorożka konna będzie stała za ostatnią dorożką samochodową.
4. Postój dorożek konnych z ul. Fr. Ratajczaka (wylot ul. Fr. Ratajczaka na plac Prez. Drwęskiego) przenosi się na ul. Topolową poza postój dorożek samochodowych przy tej ulicy położony.
5. Na dworcu głównym dorożki samochodowe mogą zajmować plac przed dworcem po prawej stronie w kierunku do dworca w trzech rzędach. Pierwszy rząd samochodów winien zająć miejsce poza wjazdem z placu na peron IV (na wysokości budki, stojącej przy prawym chodniku w kierunku do dworca).

   Dorożki konne na dworcu głównym winny zająć miejsce na środku placu w trzech rzędach w ten sposób, że pierwszy rząd dorożek będzie stał przed słupem a trzy dalsze poza słupem, stojącym na środku placu. Zarazem dwa szeregi winny zajmować miejsce po prawej stronie słupa, a jeden po lewej stronie w kierunku do dworca.
6. Na dworcu zachodnim dorożki samochodowe winny zająć miejsce na placu przed dworcem po prawej stronie w kierunku do ul. Marsz. Focha w odległości 20 m od słupa, stojącego na środku placu frontem do ul. Marsz. Focha.

   Dorożki konne winny zająć miejsce przy prawej stronie chodnika przed gmachem dworca zachodniego frontem do Mostu Dworcowego w odległości 10 m od wejścia do dworca zachodniego.

§ 3.

1. Ilość miejsc na postojach dorożek samochodowych ustala się w ilościach niżej wyszczególnionych:
   a) przy Al. Marcinkowskiego na odcinku od Placu Wolności do ul. Pocztowej dla 20 dorożek,
   b) przy Al. Marcinkowskiego na wysokości posesji nr 21 dla czterech dorożek,
   c) przy Starym Rynku dla 10 dorożek,
   d) przy ul. Fr. Ratajczaka na odcinku pomiędzy Św. Marcinem a Placem Wolności dla 6 dorożek,
   e) przy ul. Św. Marcina dla 6 dorożek,
   f) przy ul. Jasnej — 15 dorożek,
   g) na dworcu zachodnim — 10 dorożek,
   h) na ul. Słonecznej dla 4 dorożek.
2. Ilość miejsc na postojach dorożek konnych ustala się w ilościach niżej wyszczególnionych:
   a) przy ul. Kantaka dla 3 dorożek konnych,
   b) przy ul. Skarbowej dla 4 dorożek konnych,
   c) przy ul. Cieszkowskiego dla 4 dorożek konnych,
   d) przy ul. Rzeczypospolitej dla 5 dorożek konnych.

§ 4.

Postoje dorożek samochodowych i konnych, istniejące na obszarze miasta Poznania w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, a nie objęte nim, pozostają bez zmiany zarówno co do miejsca jak i ilości pojazdów.

§ 5.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl działu IV ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 686) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w siedem dni po ogłoszeniu go w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z. (—) Żwirski, Naczelnik Wydziału.

638.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 6 października 1937 r.

o ograniczeniu ruchu pojazdów w mieście Poznaniu.

Na podstawie art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr 80/1936, poz. 555) łącznie z §§ 3, 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26-go czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) oraz § 53 rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15-go stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów

mechanicznych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 9, poz. 55), zarządzam aż do odwołania co następuje:

§ 1.

Ulicę Filipińską w m. Poznaniu uznaje się za ulicę jednokierunkową.

§ 2.

1. Dozwolony jest kierunek ruchu na ul. Filipińskiej od ul. Bydgoskiej do ulicy Śródka.
2. Zabroniony jest kierunek ruchu od ul. Śródka do ul. Bydgoskiej.

§ 3.

Ul. Śródka na odcinku od ul. Filipińskiej do ul. Bydgoskiej zamyka się dla ruchu kołowego z wyjątkiem ruchu tramwajów.

§ 4.

Przepisy §§ 1—3 dotyczą wszelkich pojazdów mechanicznych i konnych, rowerów, rowerów z motorkami pomocniczymi, zwartych oddziałów pieszych itp.

§ 5.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl przepisów działu IV ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 89, poz. 565) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. II. 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 18, poz. 151).

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 8 maja 1936 r. (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 23, poz. 341).

Wojewoda:
w z. (—) Żwirski, Naczelnik Wydziału.

639.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 5 października 1937 r.

o ograniczeniu ruchu kołowego w m. Koronowie.

Na podstawie art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19-go stycznia 1928. r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80/1936, poz. 555) łącznie z §§ 3, 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) oraz § 33 rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 55), zarządzam aż do odwołania co następuje:

§ 1.

Ustanawia się w mieście Koronowie dla wszystkich pojazdów konnych i mechanicznych jako ulice jednokierunkowe następujące ulice:
a) ulicę Szkolną na przestrzeni od ul. Kościuszki do ul. Farnej,
b) ulicę Sobieskiego,
c) ulicę Tucholską.

§ 2.

1. Dozwolony jest kierunek jazdy:
a) ul. Szkolną (na odcinku od ul. Kościuszki do ul. Farnej) — od ul. Kościuszki do ul. Farnej,
b) ul. Sobieskiego — od ulicy Garncarskiej do ulicy Tucholskiej,
c) ul. Tucholską — od ul. Zdrojowej i Farnej do Rynku.

2. Zabroniony jest kierunek:
a) ul. Szkolną (na odcinku od ul. Kościuszki do ul. Farnej) — od ul. Farnej do ul. Kościuszki,
b) ul. Sobieskiego — od ul. Tucholskiej do ul. Garncarskiej,
c) ul. Tucholską — od Rynku do ul. Sobieskiego, ul. Farnej i ul. Zdrojowej.

§ 3.

Przepisy § 2 dotyczą również rowerów, rowerów z motorkami pomocniczymi, zwartych oddziałów pieszych itp.

§ 4.

Naruszenie postanowień niniejszego rozporządzenia karane będzie w myśl postanowień dz. IV ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 14-go dnia po ogłoszeniu go w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z. (—) Żwirski, Naczelnik Wydziału.

640.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 5 października 1937 r.

o ograniczeniu ruchu kołowego w m. Witkowie.

Na podstawie przepisów art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80/1936, poz. 555), art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) łącznie z §§ 3, 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26. VI. 1934 r., regulującego używanie i ochronę dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) oraz § 53 rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 55), zarządzam aż do odwołania co następuje:

§ 1.

Ulicę Czerniejewską w mieście Witkowie na odcinku od ul. Ogrodowej do Zielonego Rynku zamyka się dla ruchu pojazdów mechanicznych i rowerów z motorkami pomocniczymi.

§ 2.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl przepisów działu IV ustawy z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po ogłoszeniu go w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z. (—) Żwirski, Naczelnik Wydziału.

641.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 9 października 1937 r.

w przedmiocie konkursu na koncesję apteki publicznej w Poznaniu.

Na mocy § 2 instrukcji wydanej dla naczelnych prezesów rejencyjnych z dnia 31-go grudnia 1825 r. i okólnikowego rozporządzenia pruskiego ministra spraw wewnętrznych z dnia 13 lipca 1840 r. w przedmiocie nadawania koncesji aptekarskich (Dziennik Ministerialny str. 310), ogłaszam

konkurs

na aptekę publiczną w Poznaniu przy ul. Dąbrowskiego na odcinku tej ulicy od ul. Piotra Wawrzyniaka do ul. Polnej.

Podania składać należy do Urzędu Wojewódzkiego w terminie do czterech tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Do podania dołączyć należy:

1. dokładny życiorys własnoręcznie napisany,
2. dowód obywatelstwa polskiego,
3. dyplom i aprobatę na aptekarza,
4. dowody dotychczasowej pracy zawodowej,
5. uwierzytelniony wykaz kapitału, wystarczający na urządzenie apteki,
6. oświadczenie, czy posiada lub czy już przedtem posiadał aptekę i jak długo był właścicielem,
7. opłatę stemplową w wysokości 10,— zł od podania i po 50 gr od każdego załącznika.

Wojewoda:
w z. (—) Żwirski, Naczelnik Wydziału.

642.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 8 października 1937 r.

o zatwierdzeniu statutu Spółki Rybackiej Jeziorowej Szarlej-Łojewo oraz Noteć.

Podaje się do wiadomości, że Urząd Wojewódzki decyzją z dnia 20 lutego 1935 r. Nr R. R. V 3/99/34, zatwierdził na mocy art. art. 39 i 40 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 35, poz. 357), statut Spółki Rybackiej Jeziorowej Szarlej-Łojewo oraz Noteci, obejmującej obszar wody otwartej obwodu rybackiego jezioro Szarlej - Łojewo na rzece Noteci Nr 10, ustalonego orzeczeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 14 kwietnia 1934 r., Nr R. R. V 3/31 (Pozn. Dzien. Wojew. Nr 16, poz. 209 i Nr 26, poz. 304), orzekając przez zatwierdzenie statutu spółki równocześnie o utworzeniu z wymienionego obwodu rybackiego obwodu własnej spółki.

Za Wojewodę:
(—) inż. Kulczycki, w z. Nacz. Wydziału.

643.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 7 października 1937 r.

w sprawie uznania obwodu rybackiego jezioro Młotkówko na strudze Okoliniecklej za obwód rybacki własny.

Podaje się do wiadomości, że na wniosek Ernsta Kujatha-Dobbertina z Dobrzyniewa, powiatu wyrzyskiego, orzeczeniem Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 4 lutego 1937 r. Nr R. R. V. 3/76/37, wydanym na podstawie art. 34 ustawy o rybołówstwie z dnia 7-go marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 357) i zatwierdzonym decyzją Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 8 maja 1937 r. Nr Z. Ryb. II 4c/18-37, obwód rybacki jezioro Młotkówko na strudze Okolinieckiej, ustalony orzeczeniem Wojewody Poznańskiego z dnia 17 czerwca 1936 r. Nr R. R. V. 3/168/36 (Pozn. Dzien. Woj. Nr 30, poz. 440), został uznany za obwód rybacki własny.

Wymieniony obwód rybacki obejmuje obszar wody otwartej jeziora Młotkówko w obrębie gminy wiejskiej Wyrzysk, powiatu wyrzyskiego.

Właściwą powiatową władzą administracji ogólnej dla opisanego obwodu rybackiego jest Starosta Powiatowy Wyrzyski.

Za Wojewodę:

(—) Inż. Kulczycki,
w z. Naczelnika Wydziału.

644.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 30 września 1937 r.

dot. unieważnienia książeczki inwalidzkiej.

Unieważnia się zagubioną książeczkę inwalidzką nr 5208, wystawioną przez Starostwo Powiatowe Poznańskie na nazwisko Gogołek Jan, ur. dn. 10. VII. 1902 r., a zamieszkałego w Poznaniu, ul. Krzyżowa 7.

Zasada: Rozkaz Ministra Spraw Wojskowych — Dep. VIII. Sanit. z dnia 4. XII. 1923 r. L. dz. 17894/Sup. Inw. oraz pismo okólne Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 3. IX. 1929 r. Nr 349/0. V.

Za Wojewodę:

(—) M. Rakowski,
Naczelnik Wydziału Pracy i Opieki.

645.

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 7 października 1937 r.

o ograniczeniu ruchu publicznego na drodze państwowej Nr 17 (Trakt Poznański) od km 249-000 do granicy miasta Wrześni (Poznański Dziennik Wojewódzki z dnia 2. X. 1937 r.).

W związku z budową nowoczesnej nawierzchni na drodze państwowej Nr 17 (od km 249-000 do granicy miasta Wrześni), Urząd Wojewódzki niniejszym podaje do wiadomości, że z dniem 2 października 1937 r. aż do odwołania zamknął dla wszelkiego ruchu publicznego odcinek tej drogi. Droga objazdowa od km 249-000 do granicy miasta Wrześni prowadzi przez Gutowo Wielkie umocnioną drogą gminną do Gutowo Małe, po czym drogą powiatową do Wrześni.

Za Wojewodę:

(—) Inż. B. Zakrzewski, Naczelnik Wydziału.

646.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MOGILEŃSKIEGO

z dnia 6 października 1937 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu urzędowego stwierdzenia wścieklizny u psa nieznanego pochodzenia, który biegał swobodnie w okolicy Stawisk i Mogilna i pokąsał kilka osób, na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 229) i w myśl przepisów §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 15 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 7/33 i z dnia 14 czerwca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 435) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Ustanawiam obszar zagrożony wścieklizną do którego wcielam następujące gromady: Padniewko, Padniewo, Szerzawy, Wyrobki oraz miasto Mogilno.

§ 2.

Na obszarze zagrożonym wszystkie psy dniem i nocą mają być trzymane na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub zagrodzeniu, że nie mogą wydostać się na zewnątrz.

Psy prowadzone należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwałe i gęste kagańce, wy-

kluczające możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Przepisy § 2 obowiązują również w stosunku do psów wprowadzonych (przenoszonych, przewożonych) przez miejscowości wymienione w § 1.

§ 4.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej wzgl. strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 5.

Wyprowadzanie (wywożenie) psów i kotów z obszaru zagrożonego bez zezwolenia Starostwa jest wzbronione.

Zakaz ten nie dotyczy psów policyjnych, myśliwskich, w wypadkach gdy chodzi o ich chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 6.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano przepisów § 2 niniejszego rozporządzenia, będą zabite.

§ 7.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również o każdym wypadku podejrzanego pokąsania przez psa wzgl. kota należy bezzwłocznie zgłosić do sołtysa, wójtostwa, starostwa lub posterunku P. P.

§ 8.

Przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia będą karane na zasadzie rozdziału VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) W. Okińczyc, Wicestarosta.

647.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 5 października 1937 r.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru i zarazy świń w Jankowie Dolnym, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporz. Prez. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozp. Min. Roln. i Ref. Roln. z dn. 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną pomorem i zarazą świń, stanowią zagrody Völpela, Bockowej i Pomeranki. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody, wchodzące w skład gromady Jankowo Dolne, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru i zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczaniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego, winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolinowych).

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odn. gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zanaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozp. Ministra Roln. z dn. 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami, przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego psy należy trzymać na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:
1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór i zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażaniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem i zarazą świń, do którego włączam miejscowość (gromadę) Jankowo Dolne.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których za-

rządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą wg rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: —) Kasprzak.

648.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO INOWROCŁAWSKIEGO

z dnia 28 września 1937 r.

w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru i zarazy świń w maj. Więcławice, uchylam zarządzenie z dnia 21 lipca 1937 r., ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 33, poz. 470 z dnia 31-go lipca 1937 r.

Starosta Powiatowy: (—) Wilczek.

649.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO

z dnia 30 września 1937 r.

o zwalczaniu zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy świń w Pińsku, na zasadzie postanowień art. art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, pozycja 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1, pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą świń stanowi folwark Pińsko. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okręg zapowietrzony zarazą świń, do którego włączam folwark Pińsko.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych).

§ 5.

Z zagrod okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie; w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeśli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:
1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego;
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Pomór — zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołaczyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażeniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony zarazą świń, do którego włączam gromadę Pińsko.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie;
2. handlu domokrążnego świniami;
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego, nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń;
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu;
3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska;
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Dąbrowski.

650.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 30 września 1937 r.

w sprawie wygaśnięcia pomoru świń.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w zagrodzie inż. Gustawa Neymana — Nadleśnictwo Państwowe Mosina, znoszę niniejszym moje zarządzenie, wydane w związku ze stwierdzeniem tej zarazy a ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 14 sierpnia 1937 r. Nr 35, poz. 494.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr Nowak, Referendarz.

651.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 19 września 1937 r.

o zwalczaniu zarazy świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy świń w majętności Sowiniec u służby folwarcznej, na zasadzie postanowień art. art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12 do 16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. VI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360), zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną zarazą świń stanowi zagroda maj. Sowiniec i zabudowania służby majątku. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2.

Ustanawiam okrąg zapowietrzony zarazą świń, do którego włączam wszystkie zagrody wchodzące w skład gromady Sowiniec, maj. Sowiniec i zabudowania służby folwarcznej, o ile w zagrodach tych trzymane są świnie.

§ 3.

Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń". Wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń, w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego, zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4.

Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego, na czas trwania niebezpieczeństwa zarazy świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagrody okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wejścia z chlewu lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające (np. 4—5% wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5.

Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnych ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymanym zgłoszeniu do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię zwłok zwierzęcych (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynaryjnego dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6.

Ubój świń na obszarze okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odn. zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim pozwoleniem, przy zachowaniu środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed ubojem i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynaryjnego.

Unieszkodliwianie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynaryjnego. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. I. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305), należy zniszczyć.

§ 7.

W okręgu zapowietrzonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas i na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8.

We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. — w zamknięciu.

Wyprowadzenie tych zwierząt (wywiezienie, wyniesienie) poza obręb zagrody okręgu zapowietrzonego wymaga mego uprzedniego zezwolenia.

§ 9.

Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju;
1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem: „Zaraza świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno wyładowywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych. Przeładowywanie lub skierowywanie ich do innych stacyj jest wzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacyj kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacyj lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadał nawóz lub ściółka. Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp.) jak również rampy, sprzęty i przedmioty używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i obostrzonemu odkażaniu.

§ 10.

Wprowadzanie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą różycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony.

§ 11.

Ustanawiam okręg zagrożony zarazą i pomorem świń, do którego włączam miejscowości: Mosina, folwark Mosinka, Sowinki, Baranówko, Żabinko, Leśniczówka, Sowiniec, Nowinki, Drużyna, Borkowice, Krosno, Krosinko, Budzyń, Pożegowo, Jeziory - Leśniczówka, Niwka.

§ 12.

W okręgu zagrożonym zakazuję:
1. odbywania targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie, znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13.

Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablic z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór i zaraza świń".

§ 14.

Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:
1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,
2. wyprowadzanie świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń na wspólne pastwiska,
4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15.

Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonywany tylko za moim zezwoleniem pod warunkiem jednak, że zwierzęta na 24 godziny przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie których zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: (—) Podhorodeński.

652.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WRZESIŃSKIEGO

z dnia 5 października 1937 r.

w sprawie wygaśnięcia pomoru świń w majętności Staw.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w maj. Staw, uchylam zarządzenie moje z dnia 7 sierpnia rb., ogłoszone w Pozn. Dz. Woj. Nr 36, poz. 508.

Starosta Powiatowy: (—) Kowalewski.

653.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W POZNANIU

z dnia 30 września 1937 r.

dot. świerzbu koni.

Świerzb konia w zagrodzie Władysławy Ratajczakowej, zamieszkałej w Poznaniu, przy ul. Tarczowej nr 13, należy uważać za wygasły.

Za Prezydenta Miasta
Naczelnik Wydziału:
w z. (—) Mgr Choja, Referendarz.

654.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO OSTROWSKIEGO

z dnia 4 października 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. P. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Kozala Władysława, urodzonego 18. VI. 1889 r., dawniej zamieszkałego w Krotoszynie, Rynek nr 15, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Ostrowie pokój nr 7, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 29 maja 1937 r. Nr rej. K. 271/37-38.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Dr Ekkert.

655.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO OSTROWSKIEGO

z dnia 7 października 1937 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. P. Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Domagałę Romana, urodzonego 10. IX. 1902 r., dawniej zamieszkałego w Mieleszynie, pow. wieluńskiego, o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Ostrowie pokój nr 7, jest złożone dla niego orzeczenie karne z dnia 30. VII. 1937 r. Nr rej. K. 54/37/38.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Dr Ekkert.

656.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO

z dnia 6 października 1937 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszym Tomaszewskiego Franciszka, ostatnio zamieszkałego w Inowrocławiu przy ul. Poznańskiej nr 19 u Weibera, a obecnie nieustalonego miejsca pobytu, że w biurze Starostwa Powiatowego w Szubinie pokój nr 6 jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 29 lipca 1937 r. Nr K. 1a. 645-37/38.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Dąbrowski.

657.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŻNIŃSKIEGO

z dnia 28 września 1937 r.

w sprawie doręczenia wezwania na rozprawę karno-administracyjną.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administr. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam p. Mariana Maciejewskiego, urodz. 18. III. 1921 r. w Kowalewie powiat Gniezno, ostatnio zamieszkałego w Budzisławiu

powiat Żnin o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Żninie pokój nr 8 jest złożone dla niego do odebrania wezwanie na rozprawę z dnia 28. IX. 1937 r. nr k. 365/37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Świerczewski, Wicestarosta.

658.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W POZNANIU

z dnia 11 listopada 1937 r.

o przystąpieniu do opracowania zmiany prawomocnego, szczegółowego planu zabudowania i wyłożeniu do publicznego wglądu szczegółowych planów zabudowania.

A. Przystępując do opracowania „zmiany prawomocnego, szczegółowego planu regulacji i zabudowania Placu Niepodległości i Wałów Leszczyńskiego na całej długości, podaje się o tym, na podstawie art. art. 25 i 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405), do publicznej wiadomości.

Z treścią powyżej opisanego projektu planu regulacji i zabudowania zainteresowani mogą zaznajamiać się w Pracowni Urbanistycznej przy Wydziale V Zarządu Miejskiego w Poznaniu, hotel „Polonia" — wejście od ulicy Stolarskiej IV, piętro, pokój 447, w okresie od 23 października 1937 r. do 30 października 1937 r. w godzinach od 10-tej do 12-tej codziennie, z wyjątkiem niedziel.

W okresie od dnia 31 października 1937 r. do dnia 6 listopada 1937 r. zainteresowani mogą zgłaszać do Zarządu Miejskiego w Poznaniu wnioski dotyczące wyżej opisanego planu zabudowania.

B. Na podstawie art. 30 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405), podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

I. Sporządzone w myśl ogłoszenia, umieszczonego w numerze 23 „Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego" z dnia 22 maja 1937 r. na stronie 439 oraz w numerze 113 „Dziennika Poznańskiego" z dnia 19 maja 1937 r. na stronie 10:

1. szczegółowy plan zabudowania terenów, położonych pomiędzy ulicami: Wojskową, Wyspiańskiego, Al. Reymonta i ul. Wyspiańskiego do ul. Wojskowej,
2. szczegółowy plan zabudowania ulicy Wyspiańskiego na odcinku pomiędzy ulicą Ułańską i Wojskową.

II. Sporządzony w myśl ogłoszenia, umieszczonego w numerze 199 „Monitora Polskiego" z dnia 31 sierpnia 1935 r. na stronie 5, w numerze 36 „Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego" z dnia 31 sierpnia 1935 r. na stronie 536, w numerze 393 „Kuriera Poznańskiego" z dnia 29 sierpnia 1935 r. na stronie 13, oraz w numerze 198 „Dziennika Poznańskiego" z dnia 29 sierpnia 1935 r. na stronie 10:

3. szczegółowy plan regulacji i zabudowania terenów ograniczonych ulicami: Pamiątkową, Rolną, Traugutta, Dolną Wildą, Wspólną, Górną Wildą, dalej północną granicą nieruchomości firmy Nowakowski i Synowie i jej przedłużeniem do toru kolejowego, torem kolejowym i ulicą Fabryczną do ulicy Pamiątkowej.

III. Sporządzone w myśl ogłoszenia, umieszczonego w numerze 263 „Monitora Polskiego" z dnia 16 listopada 1935 r. na stronie 6, w numerze 47 „Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego" z dnia 16 listopada 1935 r. na stronie 704, w numerze 523 „Kuriera Poznańskiego" z dnia 14 listopada 1935 r. na stronie 12, oraz w numerze 264 „Dziennika Poznańskiego" z dnia 15 listopada 1935 r. po stronie 11:

4. szczegółowy plan zabudowania ulicy Komandoria na całej długości,
5. szczegółowy plan zabudowania części Alei Marszałka Piłsudskiego na odcinku pomiędzy ulicą Marszałka Focha i Przecznicą oraz części ulicy Marszałka Focha, obejmującej nieruchomość Skarbu Państwa Polskiego.

IV. Sporządzony w myśl ogłoszenia, umieszczonego w numerze 150 „Monitora Polskiego" z dnia 3 lipca 1928 r. na stronie 7, w numerze 27 „Poznańskiego Dziennika Wojewódzkiego" z dnia 7 lipca 1928 r. na stronie 309 i 310, w numerze 18 „Orędownika Zarządu stoł. miasta Poznania" z dnia 30 czerwca 1928 r. na stronie 144 i 145, w numerze 80 „Gazety Poznańskiej i Pomorskiej" z dnia 30 czerwca 1928 na stronie 6:

6. szczegółowy plan zabudowania terenów, położonych na północ od ulicy Południowej, a stanowiących własność firmy Pazoła i Serafinowski,

zostały uchwalone przez Magistrat, działający w zastępstwie rozwiązanej Rady Miejskiej i będą wyłożone do publicznego wglądu w Pracowni Urbanistycznej przy Wydziale V Zarządu Miejskiego w Poznaniu, hotel „Polonia" — wejście od ulicy Stolarskiej, IV piętro, pokój 447,

na okres 2 tygodni, tj. od 23 października 1937 r., do 6 listopada 1937 r. w godzinach od 10-tej do 12-tej codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

W powyższym okresie zainteresowani mogą przeglądać uchwalone plany zabudowania, po upływie zaś tego okresu w terminie dalszych dwóch tygodni, to znaczy od dnia 7 listopada 1937 r. do dnia 21 listopada 1937 r. mogą wnosić przeciw wyłożonym planom zarzuty w biurze Wydziału V, hotel „Polonia", wejście od ulicy Stolarskiej, IV piętro, pokój 452.

Zarząd Miejski w Poznaniu:

(—) inż. Ruge, Tymcz. Wiceprezydent miasta.

(—) inż. Czarnecki, Nacz. Wydziału Rozbudowy.

659.

OBWIESZCZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W CZEMPINIU

z dnia 14 maja 1937 r.

dot. szczegółowych przepisów sanitarno-porządkowych, uchwalonych przez Radę Miejską miasta Czempinia.

wydanych na podstawie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476), zatwierdzone uchwałą Rady Miejskiej z dnia 28 kwietnia 1936.

§ 1.

Właściciele lub dzierżawcy albo upoważnieni zarządcy nieruchomości mieszkalnych i parcel niezabudowanych mają obowiązek czuwać, aby parcele te i nieruchomości, a w szczególności podwórza, urządzenia podwórzowe, ustępy ogólne, bramy, klatki schodowe, strychy, dojścia do suteren i piwnic itp., były utrzymane w porządku i czystości i odpowiadały postanowieniom niniejszych przepisów; przy tym powinni zaopatrzyć dozorców nieruchomości w niezbędne przedmioty do utrzymywania porządku, jak miotły, szczotki, ścierki, wiadra, łopaty, łomy itp.

§ 2.

Dozorcy domów, parcel niezabudowanych, placów, plantacyj, hal, targowisk itp. prywatnych, państwowych lub miejskich, mają obowiązek utrzymywać w czystości i porządku urządzenia, wymienione w § 1.

Również do obowiązków tych dozorców należy oczyszczanie chodników i połowy ulicy (jezdni) wraz z rynsztokami (rowami) na przestrzeni, odpowiadającej długości frontu nieruchomości, oraz zbieranie i usuwanie zmiotków.

Gdzie nie ma stałych dozorców, wszystkie ich obowiązki ciążą na właścicielach nieruchomości lub osobach, którym poruczony został zarząd odnośnych nieruchomości.

§ 3.

Zabrania się zanieczyszczania jezdni, chodników, trawników, skwerów, fontan, sadzawek, placów niezabudowanych i wszelkich kątów i zakamarków. Wszelkie drobne odpadki na ulicach, placach, w parkach i ogrodach publicznych, należy składać w koszach do śmieci.

Również zabrania się zanieczyszczania ulic, dziedzińców, podwórzy, ogólnych klatek schodowych, strychów, ogólnych korytarzy i wszelkich urządzeń podwórzowych śmieciami, odpadkami domowymi, pomyjami, plwociną i wydzielinami, stawiania w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami lub pomyjami oraz sprzętów domowych, zanieczyszczanie podłóg, ścian i siedzeń w ustępach ogólnych, trzepania oraz wietrzenia garderoby, mebli, dywanów itp. w oknach i na balkonach, wymiatania na ulicę śmieci i zmiotków ze sklepów, balkonów i parapetów okiennych, jak również wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien i balkonów.

§ 4.

Wszystkie ulice, place i drogi w obrębie osiedla, wraz z chodnikami i rynsztokami lub rowami, należy utrzymywać w porządku i czystości.

Staranne ich zamiatanie powinno się odbywać raz dziennie przed godziną 7, po uprzednim skropieniu wodą (latem) w takim stopniu, aby nie dopuścić do wznoszenia się kurzu. W ciągu dnia powinny być usuwane z ulic i dróg wszelkie odpadki, śmiecie i nieczystości.

§ 5.

Powierzchnia dziedzińców i podwórzy nieruchomości mieszkalnych lub przeznaczonych na cele handlowe i przemysłowe, powinna być równa bez wybojów i dziur i posiadać odpowiedni spadek dla spływu wody.

Podwórza zajazdów oraz wszelkich innych zakładów publicznych powinny odpowiadać warunkom, wymaganym przez przepisy o urządzaniu i utrzymywaniu tych przedsiębiorstw.

§ 6.

W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinien być: a) śmietnik, b) ustęp, c) urządzenie do trzepania odzieży, pościeli itp. Ponadto w klatkach schodowych na każdym piętrze powinna być spluwaczka napełniona wodą. Śmietnik pod względem wykonania, materiału i przystosowania do sposobu usuwania śmieci, ma odpowiadać wymaganiom przepisów obowiązujących.

Śmietnik powinien być mocno i szczelnie zbudowany oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywę,

szczelnie zamykaną, otwór do wrzucania śmieci. Otwór ten powinien być tak umieszczony, aby zsypywanie śmieci do zbiornika nie wymagało wysiłku.

Śmietnik powinien być ustawiony w miejscu dostępnym a jednocześnie najbardziej oddalonym od okien lokali mieszkalnych i od zakładów przetwarzających produkty spożywcze.

Do śmietników tych mogą być składanie odpadki domowe i zmiotki tylko w stanie stałym (suche). Zabrania się składania i rozrzucania śmieci poza śmietnikiem.

Istniejące na niektórych nieruchomościach komórki na śmiecie, umieszczone w budynkach mieszkalnych, mogą być nadal użytkowane, jeśli są murowane, otynkowane, wysmołowane i posiadają szczelnie zamykające się drzwi i dobrą wentylację.

Istniejące w murach domów mieszkalnych urządzenia na poszczególnych piętrach do zsypywania śmieci i odpadków domowych mogą być nadal użytkowane pod warunkiem stałego ich utrzymywania w stanie zdatnym do użytku, a w szczególności zachowania szczelności przewodów doprowadzających śmieci do zbiorników ogólnych.

Śmietniki powinny być opróżniane w godzinach od 5 do 6 rano.

Śmiecie powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników do $^2/_3$ pojemności.

Wszelkie zbiorniki do śmieci powinny być po opróżnieniu czysto wymiecione.

Ruchome zbiorniki metalowe (puszki blaszane), zastępujące stałe śmietniki, powinny być myte po opróżnieniu, które ma następować przynajmniej raz na tydzień.

Wozy służące do wywożenia śmieci, powinny po obu stronach posiadać tabliczki z napisem: „Wóz do śmieci". Zabrania się wypełniania wozu śmieciami powyżej odeskowania.

Wóz do śmieci nie może służyć do przewożenia produktów żywnościowych (nabiału, jarzyn itp.).

Śmiecie i odpadki domowe oraz gruz i ziemia mogą być wywożone i składane tylko na tereny, wyznaczone przez zarząd gminy, które będą zaopatrzone w odpowiednie napisy. Zarząd gminy poda do wiadomości publicznej, które tereny są przeznaczone do składania śmieci.

Za zezwoleniem zarządu gminy, udzielonym na prośbę właściciela nieruchomości, śmiecie, gruz i ziemia mogą być wywożone na tę nieruchomość dla zasypywania dołów (np. glinianek). Śmiecie muszą być układane warstwami grubości około 1 m, przesypywanymi warstwami gruzu i ziemi grubości około 0,20 m. Gdyby wskutek niedostatecznego przesypywania warstw śmieci warstwami gruzu i ziemi, okoliczni mieszkańcy byli narażeni na nieprzyjemne wyziewy, zarząd gminy może cofnąć swe zezwolenie.

§ 7.

W nieruchomościach mieszkalnych skanalizowanych, nieczystości płynne (odpadki kuchenne i pomyje) powinny być odprowadzane do kanałów, natomiast w nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych powinny się znajdować na podwórzach zlewy żeliwne, żelazne albo drewniane obite blachą cynkową lub ocynkowaną, zaopatrzone u spodu w kratę. Odpływ spod zlewu powinien być odprowadzony do specjalnego zbiornika na pomyje lub gnojówkę albo do dołu kloacznego. Zabrania się wylewania pomyj i zużytej wody bezpośrednio na podwórza.

Zlew powinien być codziennie przepłókiwany czystą wodą, a jego krata oczyszczana z zatrzymujących się na niej części stałych.

§ 8.

Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzania nieczystości, znajdujących się na podwórzach i dziedzińcach nieruchomości mieszkalnych lub przeznaczonych na cele handlowe i przemysłowe, powinny odpowiadać wymaganiom obowiązujących przepisów budowlanych.

Ustępy podwórzowe powinny być zamykane. Jeden przedział ustępu powinien być zarezerwowany do użytku ogólnego; klucz od niego powinien znajdować się u dozorcy domu i ma być wydawany bezpłatnie na żądanie. Na drzwiach tego przedziału należy umieścić napis: „Klucz u dozorcy".

Ustępy powinny być raz dziennie zmywane wodą.

Ustępy na nieruchomościach skanalizowanych powinny być połączone z kanałem, a na nieruchomościach nieskanalizowanych powinny posiadać doły kloaczne, szczelnie zamknięte, aby nieczystości i gazy nie wydostawały się na zewnątrz.

Do wywożenia nieczystości mają służyć beczkowozy szczelnie zamknięte, o ile nie ma specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych.

Nieczystości z dołów kloacznych mogą być w obrębie osiedla wywożone i składane tylko na tereny, wyznaczone przez zarząd gminy. Wybór terenów, przeznaczonych do składania nieczystości, zarząd gminy każdorazowo poda do wiadomości publicznej.

Wzbronione jest składanie wywożonych nieczystości w pobliżu zabudowań mieszkalnych lub w miejscach uczęszczanych przez publiczność.

Nieczystości z dołów kloacznych mogą być wywożone wyłącznie w porze nocnej i nad ranem w godzinach od 22 do 6-tej.

§ 9.

Urządzenia do trzepania garderoby, pościeli, dywanów itp. powinny być ustawione na podwórzach możliwie najdalej od okien lokali mieszkalnych.

§ 10.

Podwórza nieruchomości, bramy, sienie, ogólne klatki schodowe, dojścia do suteren i piwnic, powinny być codziennie oczyszczane (zamiatane), po uprzednim skropieniu wodą.

Bramy, sienie i ogólne klatki schodowe powinny być przynajmniej raz na tydzień myte.

§ 11.

Utrzymywane w obrębie zabudowań osiedla konie, bydło lub nierogacizna, powinny być umieszczane w pomieszczeniach, specjalnie do tego celu przystosowanych i odpowiadających wymaganiom przepisów obowiązujących.

W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny, powinny być stosowane urządzenia lub środki, uniemożliwiające wylęganie się much oraz wydzielania się przykrych gazów.

Nieczystości z tych pomieszczeń powinny być gromadzone w gnojowiskach, które mają odpowiadać wymaganiom obowiązujących przepisów budowlanych.

Zawartość gnojowisk musi być usuwana na pola uprawne lub plantacje, albo tereny na ten cel przeznaczone, zgodnie z ust. 7 § 9 niniejszych przepisów.

§ 12.

Padłe zwierzęta muszą być bezzwłocznie, a najdalej w ciągu 12 godzin usuwane przez ich właścicieli lub dozorców nieruchomości, na których padlina się znajduje i zakopywane na głębokości co najmniej 2,50 m na wyznaczonych przez zarząd gminy terenach, lub dostarczane do gminnego zakładu utylizacyjnego.

§ 13.

Winni naruszenia postanowień niniejszych przepisów karani będą w myśl postanowień art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) i art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) łącznie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365), znowelizowanego ustawą z dnia 19 lutego 1929 r. o zmianie niektórych postanowień przepisów karno-administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 135) oraz postanowień prawa o wykroczeniach z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 572).

Do orzekania w tych sprawach powołane są władze powiatowe administracji ogólnej.

§ 14.

Niezależnie od odpowiedzialności karnej, o ile zarządzenie Zarządu Miejskiego co do usuwania śmieci lub odpadków z nierchomości, jak również co do czyszczenia dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i wody zużytej nie zostaną wykonane w ciągu 3 dni, wywiezienie i oczyszczenie będzie dokonane przymusowo przez Zarząd Miejski na koszt właściciela nieruchomości.

§ 15.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem podania ich do wiadomości mieszkańców.

Jeśli dla wykonywania powyższych postanowień konieczne będzie przeprowadzenie jakichkolwiek robót technicznych, względnie wprowadzenie nowych urządzeń, osoby zobowiązane powinny dokonać tego najpóźniej w terminach, określonych przez zarząd gminy.

Czempiń, dnia 11 marca 1936 r.

Komisja Sanitarna uchwala powyższy projekt szczegółowych przepisów sanitarno-porządkowych.

(—) Ludwik Andrzejewski, (—) Holewiński, (—) Dr Polczyński, (—) St. Chudziński, (—) Edward Korbik.

Czempiń, dnia 8 kwietnia 1936 r.

Zarząd Miejski uchwala projekt przepisów sanitarno-porządkowych dla miasta Czempinia z tym, że § 9 uzupełnia się jak następuje: „Trzepanie dywanów, chodników itp. może odbywać się tylko pomiędzy godziną 7 o 10 rano."

(—) Cendlak, (—) Holewiński, (—) A. Jezierski, (—) Bolesław Majorowski.

Czempiń, dnia 28 kwietnia 1936 r.

Rada Miejska:

(—) Wesołowski, (—) Korbik, (—) L. Andrzejewski, (—) M. Adamski, (—) W. Skąpski, (—) Staszkowski, (—) Stefan Roszak.

* *
*

Zarządzenie.

Zgodnie z postanowieniem art. 43 ust. 1 p. h) w połączeniu z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 23. III. 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 35, poz. 294), oraz uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 24 marca 1937 r., zatwierdza się uchwałę Rady Miejskiej Miasta Czempinia z dnia 28 kwietnia 1936 r. w przedmiocie szczegółowych przepisów sanitarno-porządkowych dla miasta Czempinia ze zmianą § 13.

Kościan, dnia 26 marca 1937 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Starosta Powiatowy: (—) Karpiński.

660.

OBWIESZCZENIE WÓJTA GMINY INOWROCŁAW-ZACHÓD

z dnia 16 sierpnia 1937 r.

dot. przepisów sanitarno-porządkowych, uchwalonych przez Radę Gminną Gminy Inowrocław-Zachód.

Na zasadzie art. 43 lit. h) ustawy o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego z dnia 23. III. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 234), zgodnie z postanowieniem § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26. IX. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 476), o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych, oraz z § 1 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30. I. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 115), o rozciągnięciu mocy obowiązującej wyżej podanego rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26. IX. 1935 r. na miejscowości Janikowo i Tuczno, położone w Gminie Inowrocław-Zachód, Rada Gminna Gminy Inowrocław-Zachód ustala następujące przepisy sanitarno-porządkowe.

§ 1.

W miejscowościach Janikowo i Tuczno miejsca publiczne, mające prywatne, służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do wspólnego użytku najemców, oraz wszelkie place niezabudowane powinny być stale utrzymywane w porządku i czystości.

§ 2.

Utrzymanie porządku i czystości w miejscowościach, wymienionych w § 1, w miejscach prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności w tych miejscach zabudowań prywatnych, które służą do wspólnego użytku najemców, i na placach niezabudowanych, należy do właścicieli oraz do osób, którym powierzono bezpośrednio utrzymanie czystości i porządku (dozorców). Jeżeli właściciel z mocy ustawy lub umowy nie sprawuje zarządu nieruchomości, ciążący na nim obowiązek utrzymania czystości i porządku obciąża osoby, reprezentujące prawa właściciela w stosunku do tej nieruchomości (opiekuna małoletniego właściciela, dzierżawcę itp.), lub sprawujące jej zarząd.

§ 3.

Do osób wymienionych w § 2 należy utrzymanie czystości i porządku na połowie szerokości (chodnik i połowa szerokości jezdni) wzdłuż nieruchomości.

Utrzymanie czystości i porządku w innych miejscach publicznych należy do gromady.

§ 4.

W ciepłej porze roku wszystkie miejsca określone w § 1 powinny być stale a zwłaszcza przed przystąpieniem do ich zamiatania, polewane wodą w ilościach, zapobiegających podnoszeniu się kurzu. Postanowienie to nie dotyczy placów niezabudowanych.

Zamiatanie chodników i ulic winno się odbywać w miarę potrzeby a przynajmniej w sobotę każdego tygodnia.

§ 5.

W obrębie każdej nieruchomości powinien być:

a) śmietnik, mocno i szczelnie zbudowany, z ruchomą pokrywą,
b) ustęp,
c) urządzenie do trzepania odzieży, pościeli itp.

Ponadto w klatkach schodowych, na każdym piętrze powinna być spluwaczka, napełniona wodą.

Śmietnik służy wyłącznie do składania odpadków suchych: nieczystości płynne należy wylewać do dołów ustępowych. Zawartość dołów ustępowych należy usuwać przy użyciu specjalnego taboru asenizacyjnego i pomp pneumatycznych, a w braku takich urządzeń — w hermetycznie zamkniętych beczkowozach.

Śmiecie i inne nieczystości powinny być usuwane po napełnieniu zbiorników do $^2/_3$ pojemności i, jeżeli nie są użyte jako nawóz, składane w miejscach, które wyznaczy zarząd gminy. Śmieci można usuwać tylko w wozach szczelnie przykrytych. Wozy te nie mogą być używane do przewożenia artykułów żywnościowych.

Śmiecie i wszelkie nieczystości usuwać można tylko w porze nocnej w godzinach od 21-szej do 7-mej.

§ 6.

Zabrania się:

a) zanieczyszczania miejsc publicznych, miejsc prywatnych, służących do ogólnego użytku ludności, placów niezabudowanych oraz miejsc w zabudowaniach prywatnych, służących do wspólnego użytku najemców;
b) pozostawiania zbiorników ze śmieciami i innymi nieczystościami na klatkach schodowych i w innych miejscach, służących do wspólnego użytku najemców nieruchomości prywatnych;
c) wyrzucania lub wylewania odpadków i nieczystości z okien i balkonów;
d) trzepania odzieży, pościeli itp. w oknach i na balkonach.

§ 7.

Pomieszczenia dla zwierząt gospodarczych, (koni, bydła rogatego, nierogacizny itd.) i gnojowiska, powinny być urządzone w taki sposób, aby nawóz nie zanieczyszczał terenu przyległego, a w szczególności studni, wyziewy zaś — powietrza.

§ 8.

Padlina zwierząt, padłych w obrębie miejscowości, wymienionych w § 1, powinna być usunięta w ciągu 12 godzin od chwili padnięcia.

§ 9.

Uchwała niniejsza obowiązuje natychmiast po ogłoszeniu w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim, Orędowniku Powiatowym i w miejscowościach, wymienionych w § 1.

(—) Rybacki, sekretarz gminny. (—) Eckert, wójt.

661.

KOMUNIKAT ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ŁABISZYNIE N. NOTECIĄ

z dnia 7 października 1937 r.

o zamknięciu drogi.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 89/21, poz. 656) oraz na podstawie § 54 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. Ust. R. P. Nr 61/24, poz. 611), z powodu gruntownego remontu mostu drogowego w klm. 59,52 górnej Noteci na szosie Łabiszyn—Szubin (obok Gazowni Miejskiej), zamyka się most oraz przestrzeń od klm 13,04 Arnoldowo—Kąpie dla ruchu publicznego na czas od 11 października 1937 r. do 1 listopada 1937 r.

Ruch kołowy i samochodowy odbywać się może drogą leśną od Arnoldowa—Kąpie klm 13,04 przez las do miasta Nowy Rynek jak również i wyjazd.

Zarząd Miejski:
Burmistrz: (—) Hauptmann.

662.

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO W BUCZU

z dnia 8 października 1937 r.

w sprawie zamknięcia drogi.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) Zarząd Gminny w Buczu podaje niniejszym do publicznej wiadomości:

1. Z powodu budowy nowego mostu na drodze publicznej, prowadzącej z Bucza do Boszkowa, zamyka się drogę publiczną, prowadzącą z Bucza do Boszkowa z dniem 18 października 1937 r. na przeciąg dni 14-tu.

Ruch kołowy pojazdów, skierowany winien być drogą publiczną okrężną Bucz—Charbielin —Boszkowo względnie odwrotnie.

2. Z powodu naprawy mostu na drodze publicznej Bucz—Dębina—Błotnica, zamyka się drogę publiczną, prowadzącą z Bucza przez Dębinę do Błotnicy z dniem 28 października 1937 r. na przeciąg dni 8-miu.

Ruch kołowy pojazdów skierowany winien być drogą publiczną Bucz—Sączkowo—Błotnica względnie odwrotnie.

Wójt: (—) Wróblewski.

663.

KOMUNIKAT ZARZĄDU GMINNEGO W ZANIEMYŚLU

z dnia 11 października 1937 r.

w sprawie zamknięcia drogi.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 października 1931 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), podaję niniejszym do publicznej wiadomości, że z powodu umocnienia drogi powiatowej Zaniemyśl—Bnin, zamykam od dnia 12 października 1937 r. do 1 maja 1938 r. powyższą drogę na odcinku do Łękna do granic Jeziory Wielkie.

Droga objazdowa prowadzi drogą gruntową przez Doliwiec Leśny do szosy Zaniemyśl—Srem.

Wójt: (—) Łukaszewski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE PRZETARGU.

Naczelnik Więzienia w Poznaniu ogłasza niniejszym nieograniczony przetarg ofertowy na dzień 20 października 1937 r. na dostawę dla więzienia w Poznaniu niżej wymienionych artykułów spożywczych, loco więzienie:

Żyta (dostawa wagonowa), mąki pszennej 60%-wej, podsypki, jęczmienia, kaszy jęczmiennej, kaszy perłowej, kaszki pszennej, mąki pytlowej 65%-wej, płatków owsianych, grochu „Victoria" lub polnego, kaszki krakowskiej, fasoli kolorowej, grochu „Folgera", makaronu (krajanka) II-gi gatunek, cukru, soli, cykorii, śledzi, esencji octowej, pieprzu czarnego, liści bobkowych, smalcu czysto-wieprzowego, słoniny grzbietowej, wędzonki, mięsa wołowego bez kości, masła, jaj, twarogu tłustego, ziemniaków, marchwi karotki, buraków jadalnych, kapusty, majeranku, cebuli, mleka słodkiego niezbieranego.

Oferty na całkowitą dostawę lub dostawę poszczególnych artykułów należy składać w zamkniętych i zalakowanych kopertach, adresowanych do Naczelnika Więzienia w Poznaniu, ul. Młyńska nr 1 do dnia 20 października 1937 r. godz. 11-tej rano włącznie, w którym to dniu o godz. 12-tej nastąpi otwarcie i rozpatrzenie ofert.

Do ofert należy dołączyć próbki oferowanych artykułów oraz wadium w wysokości 3% wartości oferowanych artykułów.

Na kopercie należy zaznaczyć „Oferta na dostawę artykułów spożywczych firmy" (wymienić nazwę firmy).

Zarząd Więzienia zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta, unieważnienie przetargu lub zakup z wolnej ręki.

Bliższych informacyj udziela Przewodniczący Komisji Gospodarczej codziennie w godz. 8—12 w kancelarii więzienia w Poznaniu, ul. Młyńska nr 1.

Poznań, dnia 7 października 1937 r.

Naczelnik Więzienia:
(—) Maciejewski,
Nadkomisarz Straży Więziennej.

Zagubione dokumenty

Zagubiono dyplom szoferski Nr 12 017, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Mikulski Czesław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Czechosłowacka 46.

Zagubiono dyplom szoferski nr 16418, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Kazimierz Męka, zamieszkały w Poznaniu, ul. Kosynierska 12.

Zagubiono dyplom szoferski nr 10884, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Kipper Herbert, zamieszkały w Mieścisku, pow. Wągrowiec.

Zagubiono dyplom szoferski Nr 4288, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Jabłoński Julian, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Kordeckiego 24, m. 9.

Zagubiono prawo jazdy Nr 1 962, wystawione przez Urząd Wojewódzki Pomorski, na nazwisko Franciszek Bednarski, zamieszkały w Płonkowie, poczta Rojewo.

Zagubiono prawo jazdy nr 6471, wystawione przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Mlicki Ignacy, zamieszkały w Dom. Pokrzywnica, pow. Śrem.

Zagubiono dowód rejestr. nr M. 65309, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Zofia Motylewska, zamieszkała w Poznaniu, ul. Lodowa 3.

Zagubiono numer rejestracyjny samochodu Nr A 65 089, wystawiony przez Urząd Wojewódzki Poznański, na firmę Export Bacon, Oskar Robinson, zamieszkały w Bydgoszczy.

Zagubiono tablicę rejestr. nr P. Z. 46 903, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Egon Koerner, zamieszkały w Szałężynie, pow. Wągrówiec.

Zagubiono tablicę rejestracyjną samochodu nr A. 68 134, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Poznański na nazwisko Helena Twardowska, zamieszkała w Kobylnikach, pow. Szamotuły.

Zagubiono uprawnienie do wykonywania praktyki lekarskiej, wystawione przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego, na nazwisko Dr Aleksander Żuk - Skarszewski, zamieszkały w Rogoźnie, ul. Wielkopoznańska 15.

Zagubiono książeczkę oszczędnościową Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Śremu w Śremie, Nr 2248, wystawioną na nazwisko Stefan Zgaiński, zamieszkały w Śremie, ul. Garbary.

Zagubiono legitymację Nr 6 422 221, wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Inowrocławiu, na nazwisko Ciemnoczołowski Edmund.

Zagubiono indeks Nr 20 485, wystawiony przez Uniwersytet Poznański, na nazwisko Bilski Jan, zamieszkały w Poznaniu, ul. Patrona Jackowskiego 3, m. 13.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez V Komisariat P. P. Poznań, na nazwisko Kosówna Stanisława, zamieszkała w Poznaniu, Rynek Śródecki 7/8.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Komisariat P. P. Poznań, na nazwisko Rożek Zofia, zamieszkała w Poznaniu, ul. Białostocka 1.

Zagubiono dowód osobisty Nr 3 649 z dnia 1. X. 30 r., wystawiony przez VI Komisariat P. P. w Poznaniu, na nazwisko Kochanowicz Czesław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Piekary 9, m. 22.

Zagubiono dowód osobisty Nr 24 770, wystawiony przez Zarząd Miejski Poznań, na nazwisko Rau Gerhard, zamieszkały w Poznaniu, ul. Wały Jagiełły 1/2.

Zagubiono dowód osobisty Nr 3 834 z dnia 26. VI. 1933 r., wystawiony przez Magistrat m. Poznania, na nazwisko Borkowska Joanna, zamieszkała w Poznaniu, ul. Woźna 9, m. 11.

Zagubiono dowód osobisty, wystawiony przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Wiśniewski Ludwik, zamieszkały w Poznaniu, ul. Wielkie Garbary 18/3.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań Miasto, na nazwisko Mikołajczak Mieczysław, zamieszkały w Poznaniu, ul. Słowackiego 35, m. 1.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Kościan, na nazwisko Nowak Jan, zamieszkały w Woźnikach, pow. Nowy Tomyśl.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań-Miasto, na nazwisko Kulla Franciszek, zamieszkały w Poznaniu, ul. Szamarzewskiego 19.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Miłostan Maksymilian, zamieszkały w Lasku, ul. Sobieskiego, pow. Poznań.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Wilno, na nazwisko Lindnau Rudolf, zamieszkały w Borui, pow. Wolsztyn.

Zagubiono książeczkę wojskową Nr 192 Bp. wystawioną na nazwisko Drzewiecki Franciszek, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Łokietka 18, m. 16.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Jarocin, na nazwisko Krzesiek Stefan, zamieszkały w Roszkach,, pow. Krotoszyn.

Zagubiono książeczkę wojskową kat. D, wystawioną na nazwisko Maciejewski Stanisław, mistrz fryzjerski, zamieszkały w Zbąszyniu, Dworzec.

Zagubiono dowód tożsamości konia, Seria A, Nr 422 281, wystawiony przez R. I. K. Kalisz, ostatnio zapisany na nazwisko Mituta Jan, wieś Ogorzelczyn, pow. Konin.

Zagubiono dowód tożsamości konia, Seria A, Nr 998 737, zapisany na Firmę „Rolnik" w Miejskiej Górce, ul. Dworcowa Nr 20.

Zagubiono dowód tożsamości konia Seria E, Nr 736 292, klacz kara, właściciel Soboczyński Alfons, zamieszkały w Ostrowie.

Zagubiono dowód tożsamości konia, Seria A, Nr 898 768, wystawiony na nazwisko Tomaszewski Jan, zamieszkały w Białympiątkowie, powiat Września.

Licytacje

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod pozycjami 1727—1729 oznaczone nieruchomości zostaną w drodze egzekucji w terminach odnośnej pozycji podanych, sprzedane. W każdej z tych spraw subhastacyjnych zarządzają podpisane poniżej Sądy.

Niniejszym wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczaniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwiania się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o zniesienie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

1727

Nieruchomość położona w Lesznie, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Leszno, wykaz 783, na nazwisko Romana Trzeciaka, mistrza krawieckiego z Leszna, ul. Łazienna 24, zostanie — w drodze egzekucji — **dnia 2 grudnia 1937 r. o godz. 10-tej** wystawioną na przetarg przymusowy w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr 53. Nieruchomość o obszarze około 368 m² oraz dom miszkalny, jednopiętrowy. Roczna wartość użytkowa mieszkania wynosi 620 mk., a podatek budynkowy 22,70 mk. Wartość nieruchomości ustalono na kwotę 7,550,— zł. Nieruchomość na licytacji nie będzie sprzedana niżej 5,040,— zł. Nabywca winien przedłożyć w terminie licytacyjnym zezwolenie na nabycie nieruchomości właściwego Starosty i Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 30 maja 1933. Leszno, dnia 5 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1728

Nieruchomość położona w Niestronnie, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Niestronno, tom I, wykaz liczba 8, na imię rolnika Ottona Blocha z Niestronna, powiatu mogileńskiego, zostanie — w drodze egzekucji — **dnia 2 grudnia 1937 r. o godz. 9** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie Grodzkim, pokój Nr 7. Nieruchomość składa się z domu mieszkalnego z podwórzem i ogrodem domowym, chlewu, stodoły oraz ziemi i łąki o łącznym obszarze 22,48,19 ha. Czysty dochód gruntowy 115,69 talarów. Wartość użytkowa budynków 135 marek. Wartość szacunkowa nieruchomości wynosi 39,111,90 zł.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 20 października 1932 r. — Mogilno, dnia 25 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1729

Nieruchomość położona w Przyjmie, powiat Mogilno, i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Przyjma, tom I, wykaz liczba 3, na nazwisko rolnika Wojciecha Grzegorza Koczorowskiego i tegoż żony Agnieszki z Walczaków z Przyjmy, powiat Mogilno, do wspólności majątkowej zostanie — w drodze egzekucji — **dnia 14 grudnia 1937 r. o godz. 10** wystawioną na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem, sala rozpraw pokój Nr 11. Obszar nieruchomości wynosi 19,01,10 ha. Czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 57,94 tal., roczna kwota podatku budynkowego 4,20 marek, roczna wartość użytkowa mieszkania 105 marek. Wedle oznaczenia katastralnego znajduje się na nieruchomości dom mieszkalny z podwórzem i ogrodem domowym, obora, stajnia, chlew i stodoła. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 9 listopada 1937 r. — Trzemeszno, dnia 27 września 1937 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy

1730

Sąd Grodzki w Bydgoszczy uchwałą z dnia 13. IX. 37 l. cz. III. VI. 237/37 ustanowił zarząd spadku po Teofilu Baranowskim. Zarządcą spadku mianowano adwokata Edmunda Straszewskiego w Bydgoszczy. Sąd Grodzki.

1731

Sąd Grodzki w Chodzieży podaje do wiadomości, że na podstawie art. 660 kpc. pom. kanc. Jan Staśkowiak w Chodzieży został ustanowiony kuratorem do zastępowania nieznanych z miejsca pobytu dłużników, mianowicie: a) Erny Matyldy Kelm, b) Anny Otylii Kelm, na których imię zapisana jest nieruchomość Zelgniewo, tom III, l. karty Nr 113. Wyżej wymienionych dłużników, nieznanego miejsca pobytu, wzywa się, aby się zgłosili do uczestniczenia w wymienionym postępowaniu egzekucyjnym. — Chodzież, dnia 8 września 1937 r. Sekretarz Sądowy.

1732

Sąd Grodzki w Chodzieży podaje do wiadomości, że na podstawie art. 660 kpc. adwokat Franciszek Wawrzyniak w Chodzieży został ustanowiony kuratorem do zastępowania nieznanych z miejsca pobytu spadkobierców po zmarłym Ottonie Steinke, zam. w Budzyniu, dla którego zapisana jest na nieruchomości Budzyń, tom XIV l. karty Nr 572 w dziale III pod poz. 4 hipoteka w wysokości 400 marek niem. Wyżej wymienionych spadkobierców, nieznanego miejsca pobytu, wzywa się, aby się zgłosili do uczestniczenia w pomienionym postępowaniu egzekucyjnym. Chodzież, dnia 2 października 1937 r. — Sekretarz Sądu.

1733

Wyrokiem z dnia 28 sierpnia 1937 r. zostali małżonkowie Tomasz i Maria z Niedzielów Marcinkowscy wykluczeni z swymi prawami do nieruchomości Szelejew, karta 22. — Koźmin, dnia 18 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1734

Franciszek Półrolniczak w Zdunach, ul. Kobylińska 88, pow. Krotoszyn, wniósł o wywołanie książeczki depozytowej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Zduny Nr 6631 z stanem gotówki na 1 005,84 zł. Posiadacza tejże książeczki wzywa się, aby najpóźniej **w terminie 5 maja 1938 r. godz. 12** w podpisanym Sądzie Grodzkim odbyć się mającym, swe prawa zgłosił i książeczkę wspomnianą przedłożył, w przeciwnym razie nastąpi pozbawienie mocy prawnej tej książeczki. — Krotoszyn, dnia 6 marca 1936 r. Sąd Grodzki.

1735

1. Niezamężna Maria Witkowska, 2. piecownik Maksymilian Witkowski, 3. destylator Stefan Witkowski, 4 wdowa Aniela Juszczak z d. Witkowska, 5. kupiec Kazimierz Witkowski, 6. Bronisława Górna z d. Witkowska w asystencji męża Stefana Górnego zam. w Poznaniu, Wierzbięcice nr 41 — postawili wniosek na wywołanie listu hipotecznego wystawionego dla hipoteki w kwocie 10 000 marek z tytułu pożyczki zapisanej w dziale III pod nr 6 księgi wieczystej nieruchomości Poznań-Wilda, wykaz L. 584 na rzecz kupca Karola Honiga w Poznaniu. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie **w dniu 19 stycznia 1938 r. o godz. 12** w podpisanym Sądzie, pokój 74 odbyć się mającym swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Poznań, dnia 21 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1736

1. Małżonkowie Maksymilian i Bronisława Lucknerowie, zam. w Antoniewie p. Skoki, pow. Wągrowiec, 2. Edmund Elsner zam. w Marysinie Wawerskim, p. Wawer pod Warszawą, zast. przez adwokata Gaydę w Poznaniu, postawili wniosek na wywołanie listu hipotecznego, utworzonego dla hipoteki z tytułu reszty ceny kupna, zapisanej na rzecz małżonków Edmunda i Marianny Elsnerów w kwocie 2,222 dolarów St. Zjedn. Am. Półn. wraz z 6% odsetkami w dziale III pod lb. bież. 23 księgi wieczystej Poznań-Wilda, wykaz L. 517. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie **w dniu 26 stycznia 1938 r. o godz. 12** w podpisanym Sądzie pokój 74 odbyć się mającym swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Poznań, dnia 27 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1737

Przemysłowiec Hieronim Orchowski oraz żona jego Leokadia Orchowska z domu Jankowska, zamieszkali w Poznaniu, ul. Marszałka Focha nr 261, postawili wniosek na wywołanie listu hipotecznego, opiewającego na hipotekę zapisaną w księdze wieczystej nieruchomości Poznań-Św. Łazarz, tom 38, karta 888 w dziale III pod lb. 16 w kwocie 15 000 marek z 5% odsetkami na rzecz Henryka Merkera w Głogowie (Niemcy), która to hipoteka stała się długiem gruntowym właściciel. Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie **w dniu 8 lutego 1938 r. o godz. 11** w podpisanym Sądzie pokój 74 odbyć się mającym swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi pozbawienie mocy prawnej dokumentu. — Poznań, dnia 12 lipca 1937 r. Sąd Grodzki.

1738

Paweł Müller, robotnik w Sorau (Niemcy), Gertruda Pinkwart z domu Müller w Eisleben, Mansfelder w Seekreis (Niemcy), Willy Müller, robotnik w Maltsch an der Oder, Gerhard Müller, robotnik w Szymanowie, działający przez pełnomocnika Adolfa Pinkwarta w Eisleben, zast. przez adwokata Nikischa w Rawiczu, wnieśli o wywołanie i pozbawienie praw wierzyciela hipoteki w kwocie 49,25 talarów, zapisanej w dziale III księgi wieczystej Rawicz-Przedmieście, karta 87, na rzecz Adolfa Pollaka w Rawiczu. Wyżej wymienionego wierzyciela hipotecznego wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym **na dzień 30 grudnia 1937 r. godz. 12** w tutejszym Sądzie Grodzkim pokój Nr 9 zgłosił swe prawa, gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykluczenie praw tego wierzyciela. — Rawicz, dnia 6 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1739

Ernst Ulbrich i tegoż żona Paulina Ulbrich z domu Müller z Dębna Polskiego, powiat Rawicz, zast. przez adwokata Zygmunta Pollaka w Rawiczu, wnieśli o wywołanie wierzycieli hipotecznych z hipoteki zapisanej w księdze wieczystej przy Sądzie Grodzkim w Rawiczu, w wykazie Dębno Polskie karta 21 oraz Dębno Polskie karta 199 w dziale III pod liczbą bieżącą wpisu 3 wzgl. 2 w wysokości 1 800 marek z 5% odsetkami na rzecz niezamężnej Pauliny Pätzold w Rawiczu, odstąpionej z odsetkami od 1 czerwca 1917 r. na rzecz rymarza Bertholda Weigta w Rawiczu. Wyżej wymienionego wierzyciela hipotecznego wzywa się, aby najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym **na dzień 30 grudnia 1937 r. godz. 12** w tut. Sądzie Grodzkim pokój Nr 9 zgłosił swe prawa, gdyż w przeciwnym razie nastąpi wykluczenie praw tego wierzyciela. — Rawicz, dnia 6 października 1937 r. Sąd Grodzki.

Sprawy konkursowe

1740

W sprawie upadłościowej spadku śp. Z. Wilczewskiego w Wronkach ma nastąpić podział końcowy. Stan masy rozporządzalny wynosi kwotę 4 237,65 zł. Uwzględnić należy dodatkowo ustalone pretensje uprzywilejowane Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu w kwocie 3 204,09 zł oraz pozostałe jeszcze koszty postępowania. Rachunek końcowy znajduje się w Sekretariacie Sądu Grodzkiego w Wronkach do wglądu. — Szamotuły, dnia 27 września 1937 r. (—) Musieł, adwokat i zarządca masy upadłościowej.

1741

W sprawie upadłościowej nad majątkiem Artura Ciesielskiego w Kolnie, zwołuje się zgromadzenie wierzycieli na **dzień 13 listopada 1937 r. godz. 11** na sali posiedzeń podpisanego sądu, celem wyboru nadzorcy w myśl ugody przymusowej. — Międzychód, dnia 5 października 1937 r. Sąd Grodzki.

Zapisy w rejestrze majątkowym

1742

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2357 wpisano dziś, że Jan Kopeć, rolnik w Inowrocławiu-Rąbin i jego żona Elżbieta z Kaliskich, kontraktem z dnia 24 sierpnia 1937 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Inowrocław, dnia 8 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1743

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 2356 wpisano dziś, że Bolesław Zwierzychowski, rolnik i kowal w Złotnikach Kujawskich i jego żona Anna z domu Buczek, kontraktem z dnia 22 czerwca 1937 r. zaprowadzili ogólną wspólność majątkową. — Inowrocław, dnia 30 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1744

W naszym rejestrze majątkowym pod l. 1975 wpisano dziś, że rolnik Weigt Hermann i jego żona Maria z domu John, oboje zamieszkali w Pomykowie, umową z dnia 25 czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Leszno, dnia 4 października 1937 r. Sąd Grodzki.

1745

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj na stronie 548, że Michał Socha, rolnik w Pigłowicach i żona jego Weronika z domu Lesińska, kontraktem z dnia 16 sierpnia 1937 r. postanowili, że wykluczają dalsze trwanie ogólnej wspólności majątkowej na wypadek śmierci jednego z małżonków. — Środa, dnia 11 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1746

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj na stronie 2167, że Czesław Namysłowski, kupiec w Środzie i żona jego Irena z domu Błaszak, kontraktem z dnia 2 września 1937 r. zawarli w swym małżeństwie zupełne rozłączenie majątkowe, przy czym wykluczono prawo męża Czesława Namysłowskiego do zarządu i użytkowania majątku żony Ireny Namysłowskiej z domu Błaszak. — Środa, dnia 11 września 1937 r Sąd Grodzki.

1747

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj na stronie 2168, że Wojciech Pruchniewicz, rolnik w Tadeuszowie i żona jego Stanisława z domu Borucka, kontraktem z dnia 17 czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z tym, że wykluczono dalsze trwanie wspólności majątkowej po śmierci jednego z małżonków. Sroda, dnia 11 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1748

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj na stronie 2169, że Czesław Owsianowski, rolnik w Polwicy i żona jego Helena z domu Majchrzycka, kontraktem z dnia 19 kwietnia 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z tym, że wykluczyli dalsze trwanie wspólności majątkowej po śmierci jednego z małżonków. — Środa, dnia 11 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1749

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj na stronie 2170, że Walenty Sibilski, rolnik w Krzykosach i żona jego Cecylia z domu Czerniak, kontraktem z dnia 2 czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z tym, że wykluczono dalsze trwanie wspólności majątkowej po śmierci jednego z małżonków. — Środa, dnia 11 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1750

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj na stronie 2171, że Stanisław Kujawa, rolnik w Sulęcinku i żona jego Julianna z domu Juszczak, kontraktem z dnia 5 sierpnia 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z tym, że wykluczyli dalsze trwanie wspólności majątkowej po śmierci jednego z małżonków. — Środa, dnia 11 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1751

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj na stronie 2172, że Marcin Jankowiak, szwajcer w Pierzchnie i żona jego Marta z domu Szukalska, kontraktem z dnia 24 czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową, której dalsze trwanie po śmierci jednego z małżonków wyraźnie wykluczono. — Środa, dnia 11 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1752

W naszym rejestrze majątkowym wpisano dzisiaj na stronie 2173, że Jan Bandosz, rolnik w Garbach i żona jego Agnieszka z domu Szczepańska, kontraktem z dnia 24 czerwca 1937 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z tym, że wykluczyli dalsze trwanie wspólności majątkowej po śmierci jednego z małżonków. — Środa, dnia 11 września 1937 r. Sąd Grodzki.

1753

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1259, że małżonkowie Gerhard Schnabel z Gorzykowa i tegoż żona Małgorzata z domu Zacharias-Grill, zawarli na mocy kontraktu z dnia 8 lipca 1933 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 10 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

1754

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1260, że małżonkowie Grzybowski Ignacy z Lubochni i tegoż żona Czesława z domu Weber, zawarli na mocy kontraktu z dnia 5 marca 1937 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 12 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

1755

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1261, że małżonkowie Gielnik Jan z Karsewa i tegoż żona Waleria z domu Landowska, zawarli na mocy kontraktu z dnia 9 lutego 1937 r. ogólną wspólność majątkową w myśl kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 12 kwietnia 1937 r. Sąd Grodzki.

1756

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1262, że małżonkowie Zamiatała Michał z Karsewa i tegoż żona Marianna z domu Kierkowska zawarli na mocy kontraktu z dnia 12 kwietnia 1937 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437—1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 8 maja 1937 r. Sąd Grodzki.

1757

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1263, że małżonkowie Budnik Czesław z Nowej Wsi i tegoż żona Anna z domu Krzyżaniak, zawarli na mocy kontraktu z dnia 16 marca 1937 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 14 maja 1937 r. Sąd Grodzki.

1758

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1264, że małżonkowie Dybizbański Piotr Paweł z Nowej Wsi i tegoż żona Ludwika z domu Kuczma, zawarli na mocy kontraktu z dnia 16 marca 1937 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 14 maja 1937 r. Sąd Grodzki.

1759

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1265, że małżonkowie Wacław Karczewski z Mąkownicy i tegoż żona Teresa z domu Grochowiak, zawarli na mocy kontraktu z dnia 17 lutego 1937 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 15 czerwca 1937 r. Sąd Grodzki.

1760

W tutejszym rejestrze dla spraw majątkowych wpisano dzisiaj na stronie 1266, że małżonkowie Jan Kołodziejczak z Witkowa i tegoż żona Aniela z domu Wałowska, zawarli na mocy kontraktu z dnia 15 kwietnia 1937 r. ogólną wspólność majątkową w myśl §§ 1437 do 1518 kodeksu cywilnego z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Witkowo, dnia 15 czerwca 1937 r. Sąd Grodzki.

Materiał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacyj po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.
Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy lub jego miejsce 1,— zł. Cena pojed. egz. 75 gr.

Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. nr 212055.

Drukarnia Państwowa PAT w Poznaniu. 2384. 37.